LECȚIILE LUI „EL MUNDIAL"

O NOUĂ SCHIMBARE DE OPTICĂ ÎN FOTBALUL ENGLEZ?

Ce efect va avea „El Mundial 1970" asupra fotbalului englez ?

Întrebarea a circulat, în această iarnă, cu multă acuitate în lumea balonului rotund insular.

JOE MERCER, managerul lui Manchester City și unul din cei mai renumiți internaționali pe care i-a avut Anglia, a declarat : *„Trebuie să jucăm cu plăcerea pe care au arătat-o brazilienii și să atacăm ca ei. Trebuie să încercăm să găsim din nou aripi ca odinioară Tom Finney și Stan Matthews*, iar *BERTIE MEE, managerul lui Arsenal*, echipă câștigătoare a „Cupei orașelor tîrguri", care de asemenea a fost în Mexic, spunea la întoarcere : *„Trebuie să-i încurajăm pe tinerii jucători să-și dezvolte talentul lor individual și nu să-i înregimentăm prea devreme în diverse rigori tactice. Brazilienii, vest-germanii și ceilalți exploatează, pun în valoare strălucirea individuală a jucătorului, n-o subjugă".*

Aceste declarații, ca și altele în același ton, ne îndreptățesc să credem că în fotbalul britanic începe să adie din nou un vînt de prefaceri, ca și acum 17 ani cînd echipa Ungariei, venită pe Wembley cu marile sale vedete, Puskas, Kocsis, Bozsik, învingea Anglia cu 6—3 și impulsiona gîndurile revoluționare în fotbalul englez tradițional. Din acea înfrîngere s-a născut succesul Angliei în „World Cup"-ul 1966.

Azi, după patru ani de deținere a titlului și atîtea meciuri jucate cu tactici defensive, antrenorii se gîndesc din nou la o schimbare de stil. Milioanele de *„soccer fans"*, care au văzut meciurile din „El Mundial" la televizor și au admirat evoluția de înaltă măiestrie a unor Pele, Tostao, Jairzinho, forța lor în străpungerea celor mai organizate apărări, cer azi fotbaliștilor englezi să joace mai mult în atac, să marcheze goluri.

După toate aparențele, clubul cel mai apt de a fi purtătorul de steag al acestor schimbări este *Leeds United*, cu managerul său, *Don Revie*. Acesta a venit din *Mexic* cu filme și cu o bogată documentare asupra felului cum se antrenează brazilienii, italienii, vest-germanii și peruvienii. Filmele lui Revie au fost prezentate lui *Les Cocker* (antrenor secund al lui Leeds United și al echipei naționale), precum și întregului lot, discutate, analizate.

În acest an, echipa din Leeds atacă titlul de campioană a Angliei și, totodată, intrarea în elita fotbalului european.

Cum îl vor ajuta pe Don Revie cele învățate în Mexic în tentativele sale ?

Să-i dăm cuvîntul :

„Două lucruri m-au impresionat la echipa Braziliei : pe de o parte acuratețea și controlul paselor, pe de altă parte pofta lor de șut la poartă. De altfel, pasa și posesia balonului sînt fotbalul propriu-zis, ele constituie blazonul oricărei mari echipe. Dar, în același timp, acuratețea paselor nu este totul, dacă n-ai și jucători pregătiți pentru șut. Noi englezii sîntem prea precauți în fotbal, în sensul că un jucător al nostru încearcă să fie 100% sigur de gol înainte de a șuta. De aceea, atacanții noștri fac mereu o pasă în plus și... pierd mingea. Brazilienii au fost o revelație pentru mine. Nu i-a deranjat cînd erau fluierați sau ironizați, în urma unui șut pe lîngă poartă, tras de la 18 metri, ci au perseverat. Așa încît, pînă la urmă, rîsul lor a fost al celui care rîde la urmă... Iar unele din aceste goluri de la distanță, ale lui Pele, Gerson sau Rivelino, vor rămîne de neuitat. După mine, fotbalul englez trebuie să revină la ceea ce se numește „the goal standard" (N. trad. : principiul, etalonul golului)".

Toate cele spuse de Don Revie nu sînt vorbe goale. Tehnicianul numărul 1 al lui Leeds United a pus în practică principiile de joc cu care s-a întors din Mexic și... nu fără rezultat. Echipa sa e lider autoritar și a marcat 50 de goluri, evidențiindu-se ca „tunar" tînărul Clarke.

Tendința de a pune preț pe jocul ofensiv, pe *„goal standard"* este ilustrată în acest campionat și de Arsenal, Wolverhampton, Manchester City, Tottenham, această ultimă echipă găsindu-și în acest sezon, în Chivers, un nou „om de gol" : 17 goluri în 26 de partide.

FRANK TAYLOR
redactor la
„The Daily Mirror"

DON REVIE, antrenorul lider, după... model brazilian

După ziaristul englez **Alan Hughes**, scăderea numărului de spectatori la meciurile de fotbal din țara sa se datorește numărului tot mai mic de goluri înscrise.

Astfel, în cele patru ligi din campionatul 1951—1952 s-au marcat **6 985** de goluri, în cel din 1960—1961, **6 376** goluri, iar în cel din 1969—1970 numai **5 343** goluri.

Iată o statistică, elocventă și care vine cu o explicație în plus pentru creșterea apetitului de gol în fotbalul englez. Acțiunile lui Don Revie se plantează deci pe un teren pregătit...

ÎN SUEDIA, SURPRIZELE SE ȚIN LANȚ

CAMPIOANA DE ANUL TRECUT A RETROGRADAT!

● MALMÖ FF CÎȘTIGĂ TITLUL A OPTA OARĂ ● SCANDAL LA ÖREBRO ● CEA MAI BUNĂ LINIE DE ATAC O ARE ECHIPA ATVIDABERG ● NOUA PROMOVATĂ DE LA CERCUL POLAR

În anul 1968, echipa Öster Vaxjö a cîștigat campionatul Diviziei B, iar în anul următor, spre surprinderea generală, cîștiga titlul de campioană a Suediei ! Ținem să subliniem că asemenea performanțe nu constituie un obiectiv greu de atins. Însă ca echipa campioană să retrogradeze, în sezonul următor, nu se întîmplă prea des.

Echipa care a retrogradat în actuala ediție a campionatului suedez nu este alta decît campioana de anul trecut, participanta la C.C.E., **I.F.K. Göteborg**, care, colac peste pupăză, și-a luat adio de la prima divizie după un meci cu scandal și bătaie ! În ultima etapă de campionat, **I.F.K.** avea posibilitatea să se salveze de la retrogradare în cazul cînd învingea, în deplasare, pe **Örebro**. Totuși, gazdele nu erau dispuse să cedeze, lucru care a nemulțumit pe susținătorii echipei **Göteborg**, prezenți la meci. Cu 10 minute înainte de terminarea partidei, cînd scorul era de 1—0 în favoarea gazdelor, susținătorii echipei oaspe au invadat terenul și au încercat să-i molesteze pe arbitru.

După o oră, poliția a reușit să restabilească ordinea pe teren și în tribune. Interesant este faptul că meciul a continuat. Cîteva persoane au fost transportate la spital, iar 20 de spectatori au fost arestați. (S-a constatat că toți erau în stare de ebrietate.) A urmat judecata, și cei vinovați au fost condamnați la amenzi grele. Dar... scorul a rămas neschimbat. Notăm că, alături de **I.F.K.**, a mai retrogradat o altă echipă din **Göteborg**, și anume **GAIS**.

În schimb, **Malmö FF** a sărbătorit cucerirea celui de-al optulea titlu de campioană a țării. În ediția din anii 1967 și 1968, echipa **Malmö** a pierdut titlul „pe linia de sosire", de data aceasta, însă, a reușit să și-l adjudece. Forța principală a acestei echipe a fost atacantul **Bo Larsson**, care — după mai mulți ani de activitate în străinătate — s-a reîntors în țară. El a înscris 16 goluri cucerind și titlul de golgeter, înaintea jucătorului **Sjöström** de la clubul **Hammärby**. Clubul **Hammärby**, la rîndul său, a constituit o surpriză a campionatului. După un start slab, în ultimele 11 etape echipa n-a mai cunoscut înfrîngerea, reușind să ocupe, în final, locul 5.

În total, de-a lungul campionatului au fost înscrise 358 de goluri. Cea mai bună linie de atac o are echipa **Atvidaberg**, în timp ce cea mai bună apărare o are echipa **Malmö FF**.

Noile promovate sînt echipele **Landskrona** și **Lulea**. Ultima este din orașul aflat în apropierea **Cercului Polar**. Pentru a putea juca la **Malmö**, echipa trebuie să parcurgă 1 550 km ! Această distanță este egală cu cea dintre **Malmö** și **Milano**. În plus, noua promovată mai are o problemă de rezolvat. Pînă în mai, pămîntul este acoperit cu un strat gros de zăpadă, iar noua ediție a campionatului va începe la 12 aprilie.

Am prezentat toate aceste informații asupra campionatului suedez deoarece — cum probabil știți — el se termină la sfîrșitul toamnei, și începe noua ediție o dată cu primăvara.

INSTANTANEE EUROPENE

„BONJOUR, PAUL !"

● ÎMPĂCAREA LUI VAN HIMST CU NAȚIONALA BELGIANĂ S-A SOLDAT CU REZULTATE SPECTACULARE ● O POVESTE TRISTĂ TERMINATĂ CU BINE

Pe zeci de placarde ținute sus cît mai sus, de suporterii lui de la **Anderlecht** cuvintele de mai sus îl întîmpinau pe **Paul Van Himst**, centrul înaintaș al echipei **Belgiei**, la reintrarea lui în echipa națională. Împăcarea cu selecționata (citiți federația de fotbal al **Belgiei**) s-a efectuat în condiții de total profit pentru „copilul teribil" de pe vremuri, al violeților. Se știe că, după întoarcerea din Mexic (dar chiar și în timpul competiției mondiale) marele „țap ispășitor" al eșecului unsprezecelui reprezentativ s-a găsit în persoana lui **Van Himst**. La zecile de reproșuri, mergînd pînă la cuvinte deloc roze, s-au adăugat și unele insinuări privind viața de familie a celebrului atacant. Federația n-a luat deloc poziție în apărarea jucătorului său; ceva mai mult, multe dintre rapoartele sale îl socoteau și ele pe atacantul lui **Anderlecht** ca unul dintre responsabilii principali ai eșuării tentativei de pe înaltele platouri mexicane.

Riposta lui **Van Himst** n-a întîrziat. Într-o scrisoare, redactată în cei mai energici termeni, el anunța că renunță la activitatea în echipa reprezentativă, se raliază acțiunii coechipierului său, alt internațional de renume, **Puis**. Suporterii — și nu numai cei ai lui **Van Himst** — sînt nemulțumiți de modul cum federația s-a comportat față de el. Pe adresa clubului **Anderlecht** sosesc sute de scrisori în care **„acțiunea Himst"** este aprobată. Primele apariții ale „diavolilor roșii", fără centrul lor atacant sînt palide, nesemnificative. Crește insatisfacția pentru tratamentul aplicat unuia dintre cei mai mari jucători din istoria fotbalului belgian. Forul de specialitate din Bruxelles se reunește într-o ședință specială. Sub semnătura președintelui, **Van Himst** primește o scrisoare de explicații, în fapt de scuze camuflate sub fraze pretențioase. Paul riposteză și cere o analiză clară și obiectivă a cazului său. Se dă curs doleanței sale. O comisie în care intră celebrii foști internaționali, oameni care nu au nici o legătură cu nici un club. Aceasta dă totală satisfacție lui **Van Himst**. În mod firesc, internaționalul violeților revine asupra deciziei sale.

Poate că a jucat un rol și întîmplarea, dar fapt este că sub bagheta lui **Van Himst** „juvenil, încrezător și ambițios cum nu l-am văzut niciodată" (expresiile aparțin celebrului gazetar de la „Les Sports", Lecocq) echipa Belgiei este alta și „măturăpur și simplu reprezentativele Scoției și Portugaliei, sub aclamațiile spectatorilor și sub pancartele cu cuvintele pe care le găsiți și în titlul nostru, marcînd revenirea în națională a lui **Paul Van Himst** : „mare atacant modern, dotat și precoce"... așa cum îl caracterizează „Enciclopedia fotbalului", ediția 1967 la capitolul „Jucători de faimă continentală".

Carnet extern

A ȘTI SĂ PIERZI...

„Drama de la Colchester", prezentată pe larg, în toate momentele ei de paroxism, a intrat acum în faza — mult mai interesantă — a epilogului. Centrul de greutate al acțiunii s-a mutat din micul oraș din **Essex la Leeds**. Acolo unde „celebrii învinși" s-au reîntors după incredibila înfrîngere suferită din partea unei echipe inferioară cu trei categorii competiționale. Reportajele dedicate sosirii lor acasă au egalat, ca întindere și furnizare de amănunte, pe cele transmise din **Colchester**. În frunte cu „girafa", cu **Jackie Charlton**, posibilii viitori campioni ai **Angliei** au coborît din tren. Pe peron, cam o mie de suporteri. Nici un gest de desconsiderare față de jucători, nici o frază ironică, nici o invectivă. Grupuri, grupuri, tinerii, maturii sau bătrînii simpatizanți ai clubului, i-au înconjurat pe jucători și i-au condus spre autobuz. Metrii pînă la scara autocarului au reprezentat o veritabilă porțiune a reconstruirii moralului.

Un moment și mai elocvent a urmat la club. Acolo, băieții din **Leeds**, „autorii" celei mai rușinoase înfrîngeri din istoria echipei, erau așteptați de tot comitetul clubului. În sala cea mare, o masă... sărbătorească, o orchestră. Nu lipsea nici secretarul general al federației, **Follows**. El sosise în ultimul moment, după ce reprezentase forul de specialitate din capitală la veritabila sărbătoare, cea de la **Colchester**. Președintele lui **Leeds** le-a adresat cuvinte de încurajare jucătorilor, spunîndu-le că clubul este alături de ei, că le înțelege depresiunea sufletească, dorind tocmai să o facă mai repede depășită. **Hunter**, fotbalistul care s-a bătut ca un leu la **Colchester**, mărturisea unui reporter că minutele din sala de onoare a clubului au fost totuși mai grele decît acelea de după „înfrîngerea secolului".

„Epilogul Colchester-Leeds" semnifică acea educație de sport care îți dă forța de a surmonta eșecul, de a-i suporta, cu demnitate, efectele de ordin psihic și de orice alt ordin. Viața merge mai departe pentru **Leeds** și viața campionatului, mai ales, nu se va arăta deloc emoționată pentru drama sa. Tocmai de aceea, conducerea clubului și a federației din **Londra**, suporterii, au luptat pentru limitarea urmărilor înfrîngerii, astfel ca eșecul să fie primit așa cum se cuvine, fără lamentări și tînguiri, fără decizii spectaculare dar inutile.

— ef. i. —

SANDOR BARCS : „ENGLEZII VOR FI CEI MAI BUNI ÎN ACEST AN"

Într-un interviu acordat de curînd unui ziar budapestan, vicepreședintele U.E.F.A.-ei, **Sandor Barcs**, a declarat că este convins că în acest an echipa **Angliei** va fi cea mai bună de pe continent avînd în reprezentativele **U.R.S.S., R. F. a Germaniei** și **Italiei** cei mai puternici adversari. El și-a motivat această opinie spunînd că „jucînd într-o astfel de climă și pe terenuri grele așa cum este în Anglia, se cer din partea jucătorilor mult mai mari eforturi, care împreună cu extraordinarele condiții în care se fac antrenamentele asigură o bază de acumulări fizice și tehnice pe care alții n-o pot realiza".

Cu privire la nivelul actual al fotbalului ungar, **Sandor Barcs a spus că „vor mai trebui să treacă cel puțin 5—6 ani pentru a se ajunge la valoarea de altă dată, dat fiind că actualele metode de antrenament ca și angajamentul moral cu care se angajează jucătorii sînt mult sub cerințe".**